

bestemmelse af hemmelighedsbegrebet, idet afgørelsen heraf må bero på omstændighederne i de enkelte sager.

Til stk. 1.

Efter denne bestemmelse forbydes det på utilbørlig måde at skaffe sig eller forsøge at skaffe sig kendskab til eller rådighed over erhvervshemmeligheder.

Den, der skaffer sig adgang til en erhvervsvirksomhed for at tilegne sig hemmeligheder eller for at gøre sig bekendt med sådanne, vil være omfattet af bestemmelsen i straffelovens § 264a, eller forholdet kan efter omstændighederne være omfattet af straffelovens § 276 om tyveri.

Forslaget omfatter personer, der har lovlig adgang til en virksomhed, f. eks. som besøgende eller forretningsforbindelse, og som benytter lejligheden til at skaffe sig kendskab til eller rådighed over hemmeligheder. Endvidere omfatter udkastet personer, der i kraft af deres ansættelse i virksomheden vel har lovlig adgang til denne, men som benytter denne adgang til at udforske områder, der er den pågældende uvedkommende. I disse tilfælde er det klart, at de pågældende på utilbørlig måde udnytter en i øvrigt lovlig adgang til virksomheden.

Forsøg er omfattet af bestemmelsen, da det ellers kan være vanskeligt at domfælde for overtrædelse af bevismæssige grunde. En særbestemmelse om forsøg er nødvendig uanset straffelovens § 21, da lovforslaget alene hjemler bødestraf, sammenholdt med straffelovens § 21, stk. 3, der forudsætter fængselsstraf. Forsøg må ved anvendelsen af lovforslagets regel forstås i overensstemmelse med almindelig sprogbrug som alle nærmere forsøgs-handlinger.

Bestemmelsen omfatter såvel, at vedkommende skaffer sig kendskab til som rådighed over hemmeligheden.

Førstnævnte tilfælde dækker også de forhold, hvor det blot gennem hukommelsen, notater eller fotografering er muligt senere at rekonstruere og benytte hemmeligheden, medens der i sidstnævnte tilfælde oftest vil være tale om tilegnelse af beskrivelser, modeller, tegninger og lignende. Dette forhold vil efter omstændighederne også kunne anses som tyveri.

Til stk. 2.

Bestemmelsen forbyder den, der i et tjeneste- eller samarbejdsforhold eller under udførelse af et hverv er kommet til kundskab om eller har fået rådighed over erhvervshemmeligheder, ubeføjet at viderebringe eller benytte sådanne hemmeligheder.

I modsætning til stk. 1 omfatter bestemmelsen sådanne personer, der i kraft af deres arbejde eller

tilknytning i øvrigt til en erhvervsvirksomhed er bekendt med eller har en i kraft af arbejdet eller hvervet naturlig adgang til at gøre sig bekendt med virksomhedens hemmeligheder. Dette gælder for det første personer, der er ansat i virksomheden med et arbejde, hvis udførelse forudsætter kendskab til virksomhedens hemmeligheder, og dernæst også personer, der samarbejder med virksomheden, f. eks. som medejere af denne eller på anden måde økonomisk interesserede i virksomheden. Endelig omfatter bestemmelsen personer, der udfører et hverv for virksomheden af begrænset varighed, som f. eks. rådgivende teknikere, revisorer og lignende, og som i kraft af sådant hverv får kendskab til virksomhedens hemmeligheder. Det kræves ikke som efter den gældende konkurrencelovs § 11, at kendskab til hemmeligheden skal være erhvervet i kraft af et kontraktligt tillidsforhold, idet kravet herom er anset for en uhensigtsmæssig begrænsning.

Forbudet omfatter ubeføjet viderebringelse eller benyttelse af hemmeligheden. Ordet „ubeføjet“ betyder blot, at særlig tilladelse til eller en i kraft af arbejdet nødvendig viderebringelse eller benyttelse af hemmeligheden bringer forholdet uden for bestemmelsens område. Det samme gælder om den private, ikke-erhvervsmæssige benyttelse af kendskabet til en erhvervshemmelighed.

Bestemmelsen rammer i første række ansatte eller samarbejdende personer m. v., der, medens tilknytning til virksomheden består, til konkurrenter viderebringer oplysninger om virksomhedens hemmeligheder. Forseelsen er i denne form særlig farlig for den virksomhed, der har krav på hemmeligholdelse. Men bestemmelsen gælder principielt også personer, der, efter at deres tilknytning til virksomheden er ophørt, viderebringer eller selv benytter kendskabet til hemmeligheden. Med henblik på denne situation vil der dog ofte ved særlig aftale være truffet foranstaltninger til modvirkning af den skade, som tidligere ansatte kan påføre virksomheden. Disse såkaldte konkurrenceklausuler er omfattet af bestemmelsen i aftalelovens § 38.

Som det fremgår af forslagens § 8, stk. 3, indtræder der straffrihed 1 år efter, at tilknytningsforholdet til virksomheden er ophørt, men det antages i overensstemmelse med den nu herskende opfattelse, at civilretligt ansvar kan gøres gældende også efter udløbet af denne frist.

Med hensyn til spørgsmålet om længden af den frist, ved hvis udløb straffrihed indtræder, henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 8, stk. 3.

Til stk. 3.

Det forbydes i denne bestemmelse erhvervs-